

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: CC

Αναιρεσίβλητος: VO

Προδικαστικό ερώτημα

Διατηρεί το δικαστήριο κράτους μέλους τη διεθνή δικαιοδοσία του δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες II ⁽¹⁾ όταν το παιδί το οποίο αφορά η διαδικασία μεταφέρει κατά τη διάρκεια της δίκης τη συνήθη διαμονή του από ένα κράτος μέλος σε τρίτο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης της Χάγης του 1996 (βλ. άρθρο 61 του εν λόγω κανονισμού);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 20 Σεπτεμβρίου 2021 — QT κατά 02 Czech Republic a. s.

(Υπόθεση C-574/21)

(2021/C 481/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων πρωτοδίκως-αναιρεσείων: QT

Εναγομένη πρωτοδίκως-αναιρεσίβλητη: 02 Czech Republic a. s.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η φράση «προμηθειών που χάνει», στο άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986 ⁽¹⁾, για το συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), την έννοια ότι συνιστά τέτοια προμήθεια και η προμήθεια για τη σύναψη συμβάσεων που ο εμπορικός αντιπρόσωπος θα είχε συνάψει, αν δεν είχε λυθεί η σύμβαση αντιπροσωπείας, με πελάτες τους οποίους έφερε στον αντιπροσωπευόμενο ή με τους οποίους προήγαγε σημαντικά τις εμπορικές συναλλαγές;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υπό ποιες προϋποθέσεις ισχύει το ίδιο και ως προς τις καλούμενες «εφάπαξ προμήθειες» για τη σύναψη σύμβασης;

⁽¹⁾ ΕΕ 1986, L 382, σ. 17.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Itä-Suomen hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 22 Σεπτεμβρίου 2021 — J.M. κατά Apulaistietosuojaalvaututettu και Pankki S

(Υπόθεση C-579/21)

(2021/C 481/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Itä-Suomen hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: J.M.

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: Apulaistietosuojaalvaututettu και Pankki S

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το δικαίωμα πρόσβασης που παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων το άρθρο 15, παράγραφος 1, του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τον όρο «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 1, του κανονισμού, την έννοια ότι οι πληροφορίες που συλλέγονται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, από τις οποίες προκύπτει ποιος επεξεργάστηκε τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου των δεδομένων, τότε τις επεξεργάστηκε και για ποιον σκοπό, δεν αποτελούν πληροφορίες στις οποίες έχει δικαίωμα πρόσβασης το υποκείμενο των δεδομένων, ιδίως επειδή πρόκειται για δεδομένα που αφορούν εργαζομένους του υπεύθυνου επεξεργασίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής στο πρώτο ερώτημα και εφόσον κριθεί κατά συνέπεια ότι το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει δικαίωμα πρόσβασης βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 1, του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων στις προαναφερθείσες πληροφορίες, επειδή δεν αποτελούν «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» αυτού σύμφωνα με το άρθρο 4, σημείο 1, του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων, πρέπει, εν προκειμένω, να ληφθούν επίσης υπόψη οι πληροφορίες στις οποίες το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα πρόσβασης σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία [α' έως η']:
 - α. Πώς πρέπει να ερμηνευθεί ο σκοπός της επεξεργασίας κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', λαμβανομένης υπόψη της εκτάσεως του δικαιώματος πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων, μπορεί δηλαδή ο σκοπός της επεξεργασίας να δικαιολογήσει δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα του αρχείου καταγραφής ενεργειών των χρηστών, τα οποία έχουν συλλεγεί από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, όπως για παράδειγμα σε πληροφορίες σχετικές με δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εκείνων που προβαίνουν στην επεξεργασία, το χρονικό σημείο καθώς και τον σκοπό της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα;
 - β. Μπορούν τα πρόσωπα που έχουν επεξεργαστεί τα δεδομένα πελάτη του J. M. να θεωρηθούν στο πλαίσιο αυτό, βάσει ορισμένων κριτηρίων, ως αποδέκτες των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων, για τους οποίους το υποκείμενο των δεδομένων θα δικαιούτο να λάβει πληροφορίες;
- 3) Έχει σημασία στο πλαίσιο της διαφοράς το αν πρόκειται για τράπεζα, η οποία ασκεί νομοθετικά ρυθμιζόμενη δραστηριότητα, ή το γεγονός ότι ο J. M. ήταν ταυτόχρονα υπάλληλος και πελάτης της;
- 4) Έχει σημασία για την εκτίμηση των ανωτέρω υποβληθέντων ερωτημάτων το γεγονός ότι τα δεδομένα του J. M. είχαν υποστεί επεξεργασία πριν από την έναρξη ισχύος του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2021 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Irideos SpA κατά Poste Italiane SpA, παρισταμένων των: Fastweb SpA, Tim SpA

(Υπόθεση C-419/19)⁽¹⁾

(2021/C 481/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 30.9.2019.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stichting Brein κατά News-Service Europe BV

(Υπόθεση C-442/19)⁽¹⁾

(2021/C 481/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 357 της 21.10.2019.